

Wat wensen wij elkaar naast alle goeds en gezondheid? Op het breekpunt van Oud en Nieuw een verhaal over wat mensen 'begeestert' en wat hun wensen zijn, geïnspireerd door hun werk, hun passie of levenswijze.

Regionaal **5**

Oud en Nieuw

Jongeren veerkracht teruggeven

Vaak wordt kinderen een probleem toegedicht, terwijl het ook hun omgeving kan zijn die niet klopt, stelt Wijk aan Zeeër Fons Deen. Hij praat vanuit dertig jaar werkervaring in het verleden als jongerenwerker en -momenteel - als gezinscoach. In zijn werk ontdekte Fons dat kinderen tegenwoordig te veel onder invloed van allerlei vormen van stress staan. Stress door ouders die ook niet weten hoe het moet, stress door maatschappelijke verwachtingen en stress door eigen onzekerheid over de toekomst.

Ingesloten

Kinderen hebben een enorme veerkracht, maar soms is het op en kunnen zij 'op slot' raken. Het grootste probleem voor deze kinderen is dan het gevoel van ingesloten zijn. Op eigen kracht kunnen ze daar niet meer uitkomen. Fons geeft een extreem voorbeeld van een situatie die dat 'op slot raken' tot gevolg had. In een oorlogsgebied overleefde een meisje een explosie in haar ouderlijk huis. Letterlijk bleef ze hangen in de ontzetting van dat traumatische moment. Het enige wat ze maandenlang nog kon, was in deze verstijving trillen van angst. De Amerikaanse dr. Robert Macy en zijn echtgenote Dicki Johnson Macy ontwikkelden samen een methode om kinderen die dergelijke gevolgen van vastlopen door oorlogsgeweld en andere trauma's ondervinden, te helpen. Deze kinderen moeten opnieuw leren weer plezier te hebben, om te kunnen vertrouwen, om een verbinding met anderen aan te kunnen gaan. Macy is oprichter en president van het International Trauma Centre in Boston. Vanuit dit centrum wordt wereldwijd de werkwijze van de methode in korte opleidingen aangeboden.

Tot zijn grote geluk kon Fons Deen deze opleiding in Nederland volgen. Zelf kon hij zo de potentie van de methode ervaren en hij raakte enthousiast.

Helpen

In tegenstelling tot de meeste interventies die veelal individueel worden geboden, is dit een methode die alleen groepsgericht werkt, legt hij gedreven uit. Kinderen leren elkaar te helpen waarbij je als begeleider de handvatten aanreikt. Door oefeningen, de gestructureerde vorm waarin het plaatsvindt en rituelen wordt letterlijk opnieuw evenwicht, verbinding en vertrouwen gevoeld en weer eigen gemaakt.

Er wordt geoefend in het geven en het ontvangen en zo elkaar te versterken. De leidraad en inspiratie van de methode wordt ingegeven door kunst, beweging en muziek. Kinderen en jongeren krijgen weer

Fons met huisgenoot duif Gerrit.

ruimte om te leren en verbintensen aan te gaan, daar waar de ruimte eerst ingenomen werd door de gevolgen van een trauma.

Dorpsleven

Op scholen wil Fons graag, samen met zijn vrouw Annemarie, een programma volgens deze methode gaan aanbieden. Jonge mensen weer leren om lossere en minder

krampachtig in het leven te staan is hun drijfveer en passie. Dat ook de naaste omgeving een belangrijke rol speelt, legt hij uit aan de hand van een citaat van pedagoog Micha de Winter: 'Er is een dorp voor nodig om een kind groot te brengen'.

In dorpen en kleine gemeenschappen zie je vaak dat met afwijkend gedrag meer begripvol wordt om-

gegaan. Men kent elkaar en elkaars familiegeschiedenissen. Het gedrag kan worden geplaatst omdat omstandigheden en oorzaken meer bekend zijn. Het kader waarin kinderen opgroeien is groter, veiliger en toleranter.

Wat de methode de kinderen leert, is om er voor elkaar te zijn. Openheid om een probleem te mogen benoemen, begrip kweken voor een

bepaald gedrag wat daar het gevolg van is. En in veilige omgeving die dat oplevert vervolgens geholpen te worden door een medeleerling. Kinderen leren hun natuurlijke veerkracht te behouden, terug te geven of na verlies weer te vergroten; dat is Fons' zijn grootste wens voor het nieuwe jaar.

Heleen Vink

FOTO HELEEN VINK